

Umělec na biliaru.

New York, 22. července. — Umělec na biliaru Frank C. Ives vrátil se domů na lodi "Paris" se svou ženou a přítelcem Prescottem z Chicaga včera z Anglie. Ives vyhrál sázku \$4000. Zároveň přijal sázku, kterou nabídl mu anglický umělec John Roberts na partii biliaru, která bude sehrána v měsíci září v Chicagu. Vsazeno jest z každé strany \$1000. Ives pokusil se sekatit se s Tournillem a Curem na biliaru a nabízel Tournelovi \$1500 a Cureovi \$1000, avšak když došlo k uzavírání sázky, oba žádali, aby sázku o \$500 zvýšil a Ives odstoupil. Než později došlo ke hře mezi Ivesem a Tournillem, ve které Ives zvítězil. Mezi diváky nalezal se též princ walesský.

Slováci a Poláci.

Scranton, Pa., 23. čce. Včera byl den výplaty v dolech Pribenburgu, velmi zalidněné vesnice v okrese a Slováci a Poláci v místě, jichž je zde několik set počali silně pít. K večeru dostal se jeden Slovák s Polákem v hostinci Bryana Fallona do hádky a záhy stáli krajané proti sobě. Brzy rozpředla se všeobecná šarvatka a netrvalo dlouho, kdy dostavili se policisté a čtyři Slováci zatkli a dali za mřížky. Později odbývali Slováci indiguační schůzi a odebrali se v zástupu ku vězení, kde přemohli klíčnicka a pustili zajaté na svobodu. Bylo to největší pozdvižení, které se zde za posledních 16 let událo. Poláci však postavili se Slováckým na odpor a nastal znovu zápas, který trval tři hodiny následkem čehož vzbouřenci zmocnili se vesnice a policisti zaháli. Více než třicet osob bylo zraněno a tři z nich smrtelně. Jednomu Polákovu uřezány byly obě uši. Ohromné množství okenech tabulí bylo rozmláceno. Krátce před půlnocí dostavil se na místo výpomocný šerif Craig s dobře ozbrojeným mužstvem a zavedl předešlý pořádek. Mnoho zatčení bylo podniknuto.

Neštěstí na dráze.

Lima, O., 23. čce. — C. W. Jones, tiskař, H. R.ctor z Arkansas a neznámý tramp byli dnes 4 míle vých. od Lima na dráze Pittsburg, Fort Wayne, Chicago při vyšlnutí osobního vlaku z kolejí usmrčeni. 18 nákladních vozů bylo zničeno. Společnost utrpěla značnou ztrátu a spojení bylo na 8 hodin přerušeno.

Hanebný čin.

Milwaukee, Wis., 23. čce. — Když dnes odpoledne natěrači Louis Peterson a John Dunn na Chestnut ul. pohlíželi na průvod, zpozorovali dva zloděje při práci a dopadli je právě v okamžiku, když chtěli jistou paní okrást. Zuře nad nezdarem své práce tasil jeden z nich nůž a zarazil jej Petersonovi do těla, kdežto druhý udeřil Dunna tupým nástrojem na hlavu. Peterson jest mrtev. Vrazil unkl.

Ministr námořnictva.

Boston, 23. čce. — Lod' 'Dolphin' na jejíž palubě nalezá se námořní ministr Herbert, přibyla sem včera ráno z Newport a zakotvila blíže charlestownského námořního magazínu. Ministr byl pozdraven 21 ranami z děla. Na počest 'Dolphina' bylo vypáleno 11 ran.

Nástupce Stanfordův.

Sacramento, Cal., 23. čce. — Guvernér Markham jmenoval včera bývalého guvern. Geo. C. Perkinse spolkovým senátorem na místě zemřelého Lelanda Stanforda.

Strýček.

Z paměti kočujícího herce.

Nášemu strýci Tomášovi přezdíválo se vůbec "strýček Tutti futti" pro jeho oblíbené pořekadlo: "Tutti futti maladetta, velký strýček, malá teta."

Letos zemřel ve vzácném věku devadesáti let.

Ale po celý svůj dlouhý život netěšil se strýček Tomáš nikdy bezstarostnému blahobytu. Byl malým úředníčkem a příjmy jeho byly podle toho.

Avšak přece neušel jednou ve svém životě — attentátu. A žel bůh, že útočníkem byl jeho vlastní synovec. Totiž — já!

Přiznávám se k tomu teď, po třiceti letech, kdy věc je již promlčena.

Bylo mi tehdaž osmnáct roků, když jsem se dal k divadlu. Malá gáže nestačila ani, abych se do syta najedl.

Snad by byla stačila v některých jiných končinách naší staré vlasti, kde vzduch tak netráví. Ale můj principál zrovna jako naschvál mému žaludku potloukal se s námi jen v městech a městečkách pošumavských.

Jen mimochodem udělím [bezplatně] tuto lékařskou radu všem trpícím blahobytníkům, jimž žaludky nesvědčí: Zajedťe si na nějakou dobu do naší Šumavy a za nedlouho poznáte ten zdravý apetyt, o němž se říká, že by člověk chroupal křemenu. —

Ukončili jsme hry v P. a odtud stěhovala se společnost do K. a sice v omnibusech.

Nejel jsem se společností — šel jsem pěšky. Z důležité příčiny. Hodlal jsem navštívit strýčka Tutti futti, úřadujícího v malém městečku B. mezi P. a K.

Každý mladík potřebný, cestující po světě a zví-li, že má tu neb tam nějakého strýčka, odbočí mile rád třeba na míle od hlavní silnice, aby strýčka přepadl.

Přepadl jsem ho nepřipraveného — u jeho stolku kancelářského. Ač jsem ho nikdy před tím neviděl, poznal jsem ho hned. Stál tu přede mnou, na hlavě maje ošumělou čapku úřednickou s kokardou. Podíval jsem se mu do očí. Ten jeho nos byl náš rodinný nos, také ústa.

Byl tehdaž šedesátník a vypadal zcela jako později, když jsem ho čilého ještě osmdesátníka po dvaceti letech hostil ve své domácnosti v Praze. —

"Strýčku, to jsem já, váš synovec z Milavče."

"Ach! — Kterého pak jsi? Václava? Jana? Vojty? nebo Jirky?"

Vyjmenoval všechny své bratry. "Jsem Vojtovo."

"A jsi student?"

"Byl jsem — teď jsem hercem."

"Ah! Tutti futti maladetta, velký strýček, malá teta! — Ah! Herce?"

Byl nad míru překvapen.

"Tedy herce? To hraješ komedii? Ah je, je, je! A co tomu říká bratr Vojta?"

"Táta — se zlobí — a nechce o mně slyšet."

"Ah! Je, je, je je! — Počkej, chlapče!"

Zavřel listiny do stolku, vzal mne pod páží a vyvedl mne z úřední budovy.

"Pojď, pojď, pojď! Musíš mi vypravovat."

Vedl mne do malé vinárničky a pohostil mne tam královsky dle svých prostředků. Nevím ani již, kolika párkům uzemek dal jsem zmizeti v hladomorně svého žaludku a kolika doušky vína jsem je zapil.

Mezi jídlem a pitím vyprávěl jsem strýčkovi o svých divadelních osudech.

Pil také. I několik doutníků dal mi přinésti.

Když jsem dojedl, dopil, dovyprávěl a shystal se na další pochod, zavolal strýček služebného vinárního ducha a řekl jen: "Máme to a to! Napsat!"

A že mne z města vyprovodí.

Ubohý strýček!

Hned při setkání, pak ve vinárně, a když mne nyní doprovázel, přemítal jsem jen o attentátu na něho.

A když jsme došli až čtvrt hodinky od městečka, k le na široké mezi stál dřevěný kříž s plechovou podobou Ukřížovaného, stíněný dvěma košatými lípami, zastavil se strýček.

"A teď, milý chlapče, buď zdraví!"

Podal mi ruku. Nepustil jsem ji — křečovité jsem ji držel.

"Strýčku! strýčku! — já — já nemám ani krejcaru!"

Puma explodovala.

"Tutti futti — chlapče — já sám jsem v úzkých — maladetta, velký strýček, malá teta! Podívej se!"

Vyňal toboлку! V ní jediná mízerná zlatka.

Vzal ji z toboلكy.

"No, tu máš chlapče, vem si ji — no, ber jen, ber! Já už si nějak pomohu!"

A já bídník bral — vzal jsem mu ji!

Rozloučili jsme se.

* * *

Jen dodatek. Když strýčkovi Tomášovi bylo dvaasedesát let, oženil se po druhé a za rok na to stal se tatínkem dcerušky.

A dočkal se ještě, že dceruška se provdala.

Věřte mi, takové věci jsou možny jen "hu nás", tam na Šumavě, věčně svěží a věčně zelené.

Jiří Bittner.

Zprávy z Čech a Moravy.

* Dopravování dělníků ve Strašnicích zatčených z policejního ředitelství k zemskému trestnímu soudu v Praze. Dne 3. července dopoledne bylo v ulicích jimiž přijíti možno od policejního ředitelství na Karlovo náměstí, neobyčejně živo a hlučno. Roznesla se hned

ráno zpráva, že v neděli ve Strašnicích zatčení dělníci a dělnice budou dopraveni k trestnímu soudu na Karlovo náměstí. Tato pověst měla v zájmu značný sběh lidu zejména ve třídě Ferdinandovské a ve Vodičkově ulici. Zatčení odvádění byli v průvodu strážníků v tlupách po desíti. Prvý transport vyjel zadními dvířkami budovy policejního ředitelství o půl 11. hodině dopoledně a ubíral se ulicemi Voršilskou, Ostrovní Opatovickou, Černou, Myslíkovou po Karlovo náměstí do ulice Vodičkovy, kde nalezájí se vrata k vězení. Obecenstvo v těchto ulicích hromadilo se čím dále tím více, dychtivě jsouc viděti tváře zatčených. Největší shromáždění lidu bylo poblíže novoměstské věže. Když před 12. hodinou poslední oddělení policejních strážníků vyšlo ze vrata trestního soudu, kamž před chvílí eskortu zatčených přivedli, byli o shromážděného lidu přivítání provolávání "Slávy!" a "Hurá!" Strážníci sejmuli pušky s nasazenými bodáky s ramenu a postupujíce proti seskupnému obecenstvu, rozešli ho na všechny strany. Při této příležitosti zatčení byli pekařský pomocník Ant. Kalina a 33letý zedník Jos. Dostal, kteří neuposlechl okamžitě stráž, aby se rozešli. Jednoho z těchto zatčených odváděli strážníci na policejní komisařství na Štěpánské ulici, držíce pušky neustále v ruce. — O půl 2. hodině odpolední shlukl se před novoměstskou věží opětně zástup lidí. Zatčen byl jeden obchodní příručí. — Po 2. hodině odpolední ubíralo se kolem novoměstské radnice několik mladých lidí. Policejní strážníci vytrhli proti nim a rozešli je. Kancelista policejního komisařství ze Štěpánské ulice Alois Tertník dal při tom zatknouti mladého dělníka. Kromě toto zatčen byl ještě jiný dělník. — Zatčený Kalina a Dostal byli po 3. hodině odpolední odvedeni na policejní ředitelství. — Potom přiveden do č. 4. pekařský pomocník Alois Habětina a klempířský pomocník Ant. Vyhnánský.

* Vražda u Prostějova. Píše se pražským listům z Prostějova: Zdejší "Hlas z Hané" uveřejnil zprávu o vraždě, která udála se v pátek dne 3. června t. r. O hod. odpolední tři neznámí dva neb tři muži se stromů silnici určicko-alojzovské nedaleko Prostějova třesně, jež má zakoupeny Florian Zlatníček z Alojzova. Dozvěděl se tom, vyslal Zlatníček svého 21letého syna na ono místo, aby od neznámých vybral náhradu škody. Došlo ku hádce a z té ku rvačce, v níž byl Zlatníček zasáhnut do hlavy dvěma ranami z revolveru, tak že zůstal na místě mrtev. Neznámí prchli. Případ ohlášen četnictvu, jež pilně pátrá po pachatelích. — "Deutsche Volksblatt" přenesl zprávu, že vraždu na Zlatníčko spáchali tři studující reálky v Prostějově. Tuto zprávu neúplnou, patrně německého pramene v Prostějově přeházející otiskla neopatrně "Moravsk. Orlice," kteráž by přece věděti měla že v Prostějově jsou dvě reálky, česká a německá. Vyšetřováním jest již zjištěno, že vraždu spáchal žák německé reálky Richter, kterýž Zlatníčkovi přostřelil hlavu. Jak dalece jsou vinní žáci tétož ústavu Vysloužil a Kochánek, kteří při tom byli, ukáže vyšetřování.

* Nalezený oběšenec. V Jihlavě pohřšován byl od 12. prosince r. 1893 trafikant Frant. Vejvoda a nebylo po něm nikde ani památky. Dne 18. června byla v lese u Husova nalezena mrtvoločná oběšenec, v níž poznám pohřšvaný trafikant.